

قطعنامه مجمع عمومی برای درخواست نظر مشورتی از دادگاه لاهه

قطعنامه^۱ مجمع عمومی

{بدون ارجاع به کمیته اصلی (A/ES-10/L.16)}

A/res/es-10/14

۱۲ دسامبر ۲۰۰۳

د ا ط - ۱۴/۱۰ - اقدامات غیرقانونی اسرائیل در قدس شرقی و بقیه اراضی فلسطین اشغالی،
مجمع عمومی،

ضمن تأکید مجدد بر قطعنامه شماره «د ا ط - ۱۳/۱۰» مورخ ۲۱ اکتبر ۲۰۰۳ خود،
و ضمن رجوع به اصول منشور سازمان ملل متحد،

و ضمن درک اصل ثابت حقوق بین الملل در زمینه ممنوعیت کسب مالکیت اراضی از طریق
توسل به زور،

و ضمن درک توسعه روابط دوستانه میان کشورها براساس احترام به اصل مساوات در حقوق و
حق ملت‌ها در زمینه تعیین سرنوشت خود به عنوان یکی از اهداف منشور سازمان ملل،

و با اشاره به قطعنامه‌های مربوطه مصوب مجمع عمومی از جمله قطعنامه شماره ۱۸۱ (د-۲)
مورخ ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ - در زمینه تقسیم فلسطین تحت قیمومیت، به ۲ کشور عربی و یهودی،

۱- این سند مربوط به صفحه ۱۰۴ مقاله فلسطین در دادگاه لاهه در همین نشریه است.

و با اشاره به قطعنامه‌های مربوطه مصوب شورای امنیت از جمله قطعنامه‌های شماره ۲۴۲ مصوب ۲۲ نوامبر ۱۹۶۷، قطعنامه شماره ۲۶۷ مصوب ۳ ژوئیه ۱۹۶۹، قطعنامه ۲۹۸ مصوب ۲۵ سپتامبر ۱۹۷۱، شماره ۳۳۸ مصوب ۲۲ اکتبر ۱۹۷۳، قطعنامه ۴۴۶ مصوب ۲۲ مارس ۱۹۷۹، قطعنامه ۴۵۲ مصوب ۲۰ ژوئیه ۱۹۷۹، قطعنامه ۴۶۵ مصوب اول مارس ۱۹۸۰، قطعنامه ۴۷۶ مصوب ۳۰ ژوئن ۱۹۸۰، قطعنامه ۴۷۸ مصوب ۲۰ اگوست ۱۹۸۰، قطعنامه ۹۰۴ مصوب ۱۸ مارس ۱۹۹۴، قطعنامه ۱۰۷۳ مصوب ۲۸ سپتامبر ۱۹۹۶، قطعنامه ۱۳۹۷ مصوب ۱۲ مارس ۲۰۰۲ و قطعنامه ۱۵۱۵ مصوب ۱۹ نوامبر ۲۰۰۳،

و با تأکید مجدد بر انطباق کنوانسیون چهارم ژنو(۱) و اولین پروتکل الحاقی کنوانسیون چهارم ژنو(۲) بر اراضی اشغالی فلسطین از جمله قدس شرقی،

و با اشاره به قواعد الحاقی توافقنامه لاهه در مورد قوانین و عرف شرائط جنگی، مصوب سال

۱۹۰۷(۳)،

و با استقبال از برگزاری کنفرانس طرف‌های امضا کننده کنوانسیون چهارم ژنو در تاریخ ۱۵ ژوئیه ۱۹۹۹، مربوط به اتخاذ تدابیر لازم برای اجرای این کنوانسیون در اراضی اشغالی فلسطین از جمله قدس،

و با تأیید بیانیه صادر شده در کنفرانس طرف‌های امضا کننده کنوانسیون چهارم ژنو مورخ ۵ دسامبر ۲۰۰۱،

و با اشاره ویژه به قطعنامه‌های مرتبط سازمان ملل مبنی بر غیرقانونی بودن ساخت شهرک‌های اسرائیلی در اراضی اشغالی فلسطین از جمله قدس شرقی که از صلح و توسعه اقتصادی و اجتماعی ممانعت به عمل می‌آورد، همچنین قطعنامه‌های مبتنی بر درخواست توقف فوری فعالیت‌های شهرک‌سازی،

و با اشاره به قطعنامه‌های مرتبط سازمان ملل در مورد غیرقانونی بودن اقدامات اسرائیل به عنوان نیروی اشغالگر در جهت تغییر وضعیت قدس اشغالی و بافت جمعیتی آن،

و با آگاهی نسبت به توافقنامه‌هایی که میان دولت اسرائیل و سازمان آزادیبخش فلسطین در چارچوب فرآیند صلح خاورمیانه به امضا رسیده،

و با ابراز نگرانی شدید در مورد آغاز و تداوم اقدام اسرائیل به عنوان نیروی اشغالگر در ساخت دیوارحائل در اراضی اشغالی فلسطین از جمله قدس شرقی و اطراف آن که خروج از خط آتش‌بس سال ۱۹۴۸ (خط سبز) محسوب شده و متضمن مصادره و تخریب اراضی و منابع فلسطینی، مشوش ساختن شرائط زندگی هزاران تن از شهروندان و اجرای سیاست تحمیل واقعیت موجود بر مناطق زیادی از این اراضی است و نیز با تأکید مجدد بر اجماع جامعه بین‌الملل در زمینه مخالفت با ساخت دیوارحائل،

و با ابراز نگرانی شدید از آثار سوء ناشی از ساخت دیوارحائل بر شهروندان فلسطینی، چشم‌انداز حل نزاع فلسطینی- اسرائیلی و برقراری صلح در منطقه،

و با استقبال از گزارش مخبر ویژه کمیته حقوق بشر مورخ ۸ سپتامبر ۲۰۰۳ در مورد وضعیت حقوق بشر در اراضی فلسطینی اشغالی پس از جنگ ۱۹۶۷ (۴) بویژه بخش مربوط به دیوار حائل،

و با تأکید بر ضرورت پایان نزاع براساس راه‌حل ۲ دولتی اسرائیل و فلسطین و همزیستی مسالمت‌آمیز آنها با استناد به خط آتش‌بس سال ۱۹۴۹ طبق قطعه‌نامه‌های مرتبط شورای امنیت و مجمع عمومی،

و پس از دریافت گزارش دبیر کل به همراه قطعه‌نامه «د | ط - ۱۳/۱۰»، (۵)

و با درک این مطلب که گذر زمان باعث بدتر شدن وضعیت می‌شود و اسرائیل همچنان به عنوان نیروی اشغالگر از عمل به قوانین بین‌المللی از جمله قوانین مربوط به ساخت دیوارحائل و پیامدهای آن امتناع می‌کند،

تصمیم می‌گیرد که طبق ماده ۹۶ منشور سازمان ملل، از دادگاه عدالت بین‌المللی درخواست کند تا براساس ماده ۶۵ نظامنامه خود هر چه سریعتر در مورد این مسئله نظر خود را اعلام کند که:

«پیامدهای حقوقی ناشی از ساخت دیوارحائل به وسیله اسرائیل، به عنوان نیروی اشغالگر، در اراضی اشغالی فلسطین از جمله قدس شرقی و اطراف آن به شیوه‌ای که در گزارش دبیر کل آمده است، از نظر قواعد و اصول قانون بین‌الملل از جمله کنوانسیون چهارم ژنو مصوب سال ۱۹۴۹ و قطعه‌نامه‌های شورای امنیت و مجمع عمومی چیست؟»

جلسه عمومی ۲۳

۸ دسامبر ۲۰۰۳

پی‌نوشت‌ها:

- ۱- سازمان ملل، مجموعه معاهدات، جلد ۷۵، شماره ۹۷۳.
 ۲- همان، جلد ۱۱۲۵، شماره ۱۷۵۱۲.
 ۳- ر.ک: صندوق صلح جهانی کارنگی، توافقنامه‌ها و بیانیه‌های لاهه طی سالهای ۱۸۹۹ و ۱۹۰۷ (نیویورک، انتشارات دانشگاه آکسفورد، ۱۹۱۵)

4- E/CN.4/2004/6

5- A/ES-10/248

